

Hos dig er glæde, selv når vi græde!

Søndag d. 12. august 2012 i Martinskirken og Gratiakirken (LGJ)

Salmer: Tak Gud, for hver en nyfødt morgen v.1-5; 383; 148; Hos dig er glæde (129-salmer nr. 936); 345; 365; 429v1-2; 349

Lukas 19,41: Da han kom nærmere og så byen, græd han over den og sagde: "Vidste blot også du på denne dag, hvad der tjener til din fred.

Matthæus 11,16-24: Men hvad skal jeg sammenligne denne slægt med? Den ligner børn, der sidder på torvet og råber til de andre: Vi spillede på fløjte for jer, og I dansede ikke; vi sang klagesange, og I sørgede ikke. For Johannes kom, han hverken spiste eller drak, og folk siger: Han er besat. Og Menneskesønnen kom, han både spiser og drikker, og folk siger: Se den frådser og dranker, ven med toldere og syndere!" Dog, visdommen har fået ret ved sine gerninger. Da begyndte Jesus at revse de byer, hvor de fleste af hans mægtige gerninger var sket, fordi de ikke havde omvendt sig: "Ve dig, Korazin! Ve dig, Betsajda! For hvis de mægtige gerninger, der er sket i jer, var sket i Tyrus og Sidon, havde de for længst omvendt sig i sæk og aske. Derfor siger jeg jer: Det skal gå Tyrus og Sidon tåleligere på dommens dag end jer. Og du, Kapernaum, skal du ophøjes til himlen? I [helvedet] skal du styrtes ned! For hvis de mægtige gerninger, der er sket i dig, var sket i Sodoma, havde den stået den dag i dag. Derfor siger jeg jer: Det skal gå Sodomas land tåleligere på dommens dag end dig.

"Da han kom nærmere og så byen, græd han over den!" Jesus græd over dem, han havde prædiket for, levet iblandt, gjort undere for, helbredt, trøstet og advaret. Jesus forklarer: "Vidste blot også du på denne dag, hvad der tjener til din fred. Men nu er det skjult for dine øjne ... De skal jævne dig med jorden og dine børn sammen med dig, og de skal ikke lade sten på sten tilbage i dig, fordi du ikke kendte din besøgstid." (Lukas 19). Han så den dom, der ville ramme folket – og græd!

Hvis ikke hans undervisning og undergerninger gjorde indtryk, så ville det måske hjælpe, hvis de hørte hans hjerte græde? Sådan er det jo nogle gange i vores forhold til andre. Hvis vi ikke kan høre, hvad en af vore nærmeste siger til os, men vi så en dag hører, at vedkommende græder – ikke over sig selv, men over vores hårdhed, da går det måske op for os, at vi har svigtet? Profeten Jeremias havde det på lignende måde: "Men hvis I ikke vil høre, græder jeg i det skjulte over jeres hovmod, jeg græder og græder; tårer strømmer fra mine øjne, for Herrens hjord føres i fangenskab" (Jer 13,17). Og profeten Hoseas fortæller, at Guds eget hjerte lider: "Skulle jeg kunne prisgive dig, Efraim? Skulle jeg opgive dig, Israel? ... Mit hjerte vender sig, medfølelsen vælter op i mig" (Hosea 11,8). Men ville folket lade sig berøre af det?

I. Gråd

Jesus forklarer det i prædiketeksten: Men hvad skal jeg sammenligne denne slægt med? Den ligner børn, der sidder på torvet og råber til de andre: Vi spillede på fløjte for jer, og I dansede ikke; ... For Johannes kom, han hverken spiste eller drak, og folk siger: Han er besat. Johannes levede nøjsomt og fortalte folket, at der var grund til at omvende sig til Gud og bekende sine synder! Og han stod ved Jordan med dåben til syndernes forladelse. Men de fleste ville have noget andet. De var – siger Jesus - som børn, der sidder på torvet og vil lege. En af de populære lege var "bryllupslegen". Den ene gruppe af børn klappede i hænder, fløjtede de kendte bryllupsange. Og så skulle den anden gruppe på torvet danse og synge. Men de kunne ikke få Johannes til at lege med. De var som børn, der siger: "Vi spillede på fløjte for dig, og du ville ikke danse."

Når børn gør sådan er det jo en uskyldig og dejlig leg. Børn skal jo lege. Men når vi voksne vil lege og feste, når der er grund til at græde over os selv, da bliver livet bliver en ualvorlig fest, en fest uden indhold. Livet bliver en leg på den forkerte måde. Når vi fester, uden at der er grund til fest. Det er overfladiskhed! Og især da hvis vi med vores krav om en god stemning fortrænger

andres smerte, lidelse og gråd. Og i særlig grad, hvis vi selv har gjort andre ondt og burde græde over os selv.

Hvis ikke Guds klare og tydelige ord om kærlighed og trofasthed gør indtryk, da gør det måske indtryk, hvis vi ser Guds egen lidelse og smerte? Og er det ikke den, vi ser, når vi ser Jesus Kristus glæder på vej til Jerusalem? Og når han dør på korset? Jesus sagde engang til de kvinder, der græd over ham: *"Græd ikke over mig, men græd over jer selv og jeres børn!"* (Luk 19,41). Og der står, at Peter gik udenfor og græd bitterligt (Luk 22,62).

Apostelen Paulus fortæller om sådan en situation i menigheden i Korinth: *Jeg er glad, ikke fordi I blev bedrøvede, men fordi I blev bedrøvede til omvendelse. Jeres bedrøvelse var nemlig efter Guds vilje, så I altså ikke har lidt skade af os. For bedrøvelse efter Guds vilje virker omvendelse til frelse, som ikke fortrydes, men bedrøvelse i verdens forstand virker død. Og se, netop bedrøvelsen efter Guds vilje — hvor stor beslutsomhed, ja undskyldning, ja harme, ja frygt, ja længsel, ja iver, ja afstraffelse har den ikke virket hos jer!* (2 Kor 7,9-11).

Det skete også ude ved Jordan, da Johannes prædikede for jøderne: Ikke så få af dem omvendte sig og lod sig døbe med til syndernes forladelse. De må jo have mærket døden og skylden. De have mærket, at de havde voldt lidelse og smerte med deres svigt. Og de må være blevet overbevist om, at Gud virkelig elskede dem og ville tilgive dem! De må have mærket Guds hjerte! Den sorg og bedrøvelse behøver vi også. Ikke bare en enkelt gang i livet, men igen og igen. Det er den daglige omvendelse. Og da vokser den ægte glæde frem, som har sine rødder i Guds tilgivelse og omsorg for vores liv. Og det er det andet, Jesus fortæller, at denne slægt ikke brød sig om: glæde over den gratis tilgivelse.

II. Glæde

Ligesom det er helt mærkeligt, hvis vi er overfladiske og spiller glade, når nogen græder, sådan er det også helt forkert, hvis vi beder nogen, som er fyldt med glæde, om at opføre sig, som om de var til begravelse. - Jesus forklarer det i evangeliet: *Men hvad skal jeg sammenligne denne slægt med? Den ligner børn, der sidder på torvet og råber til de andre: ... vi sang klagesange, og I sørgede ikke. ... For Menneskesønnen kom, han både spiser og drikker, og folk siger: Se den frådser og dranker, ven med toldere og syndere!"*

Sætningen "For Menneskesønnen kom, han både spiser og drikker" hentyder til, at Jesus jo sad til bords med syndere og toldere. Han fortalte lignelsen om det fortabte får, som blev fundet – og der blev glæde! Han fortalte om den fortabte søn, som vendte hjem – og om glæden i hjemmet – men at den ældste ikke ville være med til at glæde sig over en bror, som havde svigtet så groft. Men Jesus både spiste og drak. For han havde fundet toldere, som gennem deres snyd og bedrag havde ødelagt livet for mange. Han havde fundet prostituerede, som brugte seksualiteten i troløshed. De havde gjort synden til deres liv. Men "festen" var ophørt. Og de måtte græde over sig selv.

Og Jesus tilgav dem al deres synd og rensede dem, så de fik et helt nyt liv. Derfor var der fest på den ægte måde. Der var bryllup mellem Gud og dem - mellem frelseren og syndere. Hyrden havde fundet sit fortabte får. For de var blevet ramt af bedrøvelse, som førte til omvendelse. Jesus glæder sig over enhver synder, som omvender sig - uanset hvilken synd og skyld, han har på samvittigheden. Her er nåde - her er tilgivelse.

Men denne slægt – siger Jesus - ligner børn, der sidder på torvet og råber til de andre: ... vi sang klagesange, og I sørgede ikke. De fandt det urimeligt, at Jesus indbød til fest med toldere og skøger. De kunne ikke forestille sig, at der var redning for så dårlige mennesker. Sådanne elendige måtte bøde for deres ugerninger og forbedre sig, før de igen kunne optages i menigheden. Derfor opfordrede de Jesus til at "lege begravelse" med sorg og klage. Men Jesus ville ikke være med til at lege begravelse, når der var grund til at glæde sig.

For Menneskesønnen er kommet for at opsøge og frelse det fortabte! Det er sådan, Gud er. Og det er derfor vi kender Jesus både som den, der græder, og som den der fryder sig. Han bærer på gråden over dem, som forkaster hans ord, og glæden over en synder, som omvender sig – også selv om der ikke er en eneste forbedring og et eneste fremskridt i det elendige menneske.

Sådan blev David frelst fra ægteskabsbrud og mord pga. tilgivelse.

Sådan kom røveren på korset med Jesus i Paradis. Frelst fordi Jesus døde i hans sted.
Sådan blev toldereren i templet retfærdiggjort, retfærdiggjort, fordi offerblodet dækkede over alle hans synder.
Og sådan blev Saulus frelst, selv om han havde forfulgt Guds kirke, rensset i dåben og tilgivet lige på stedet, da han kom til Damaskus.
Sådan bliver vi kristne. Sådan bliver vi salige. Hvilken glæde!

III. Gråd og glæde

Gråd og glæde er ikke noget, Jesus leger. Han viser os derimod sit hjerte. Vi ser og mærker det inderste i hans hjerte. Han elsker os. Derfor led han i Getsemane og på korset. Hans gråd og glæde viser os, at evangeliet er ægte! Den kommer fra ham, som døde vor os, som blev begravet, som opstod, som sidder ved Faderens højre hånd, og som lader evangeliet forkynde indtil han åbenbarer sig synligt for verden som frelser og dommer. Derfor kan vi bekende hele trosbekendelsen – både det, der handler om dom og om nåde. Med gråd og glæde. Vi tror på Jesus Kristus – verdens frelser og dommer. Vi tror på syndernes forladelse, kødets opstandelse og det evige liv. For han har reddet os fra død og dom. Amen.

Herre, lad din gråd og din glæde bære evangeliet ud til alle mennesker!

Herre! Tak, at du lytter til vores gråd.

Herre! Tak for din ubegribeligt store tilgivelse og omsorg.

Herre! Tak for din glæde! Giv os tillid til din tilgivelse og omsorg, så vi altid må være glade i troen på dig. Amen.

Den evangelisk-lutherske Frikirke. Lagt på www.vivit.dk 13.08.2012